Oğlan ve Dost Canlısı Köpekbalığı

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Dost Canlısı Köpekbalığı

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, açık kahverengi tenli, kısa kıvırcık koyu kahverengi saçlı ve parlak, meraklı bir gülümsemesi olan küçük bir oğlandı. Dünyada en çok okyanusu severdi. Geceleri masmavi denizde yüzmeyi hayal ederdi. Rüyasında su sıcak ve berraktı, balıklar parlak gümüş yıldızlar gibi etrafında yüzerdi.

Leo, bağcıkları sıkıca bağlanmış mavi-beyaz çizgili deniz şortu giymişti. Rüya okyanusunda süzülüyor, hafif dalgaların onu bir beşik gibi sallamasını hissediyordu. Rengârenk balıklar burnunun önünden hızla geçiyor, bir deniz kaplumbağası yavaşça süzülüyordu. Gülümsedi ve çıplak ayaklarıyla suyu iterek mercanların ötesinde ne olduğunu görmek için sabırsızlandı.

Birden suyun içinde büyük bir şekil hareket etti. Bu bir köpekbalığıydı! Leo'nun kalbi hızla çarptı ve kocaman, endişeli gözlerle donakaldı. Köpekbalığının pürüzsüz gri-mavi derisi ve açık krem rengi bir karnı vardı. Yaklaştıkça yaklaştı, yüzgeci suyu yarıyordu. Leo kaçmak istedi ama bacakları jöle gibiydi.

Köpekbalığı tam Leo'nun önünde durdu. Sonra şaşırtıcı bir şey yaptı: kocaman, yumuşak bir gülümseme gösterdi. 'Merhaba,' dedi köpekbalığı sıcak, gürültülü bir sesle. 'Benim adım Finn. Korkma. Ben dost canlısıyım.' Leo büyük kahverengi gözlerini kırpıştırdı. Konuşan bir köpekbalığı! Ne diyeceğini bilemedi, sadece fısıldadı: 'Merhaba, Finn.'

Finn'in yuvarlak kehribar gözleri sevgiyle parladı. 'Sen cesur bir kâşif gibi görünüyorsun,' dedi. 'Resifi görmek ister misin? Harikalarla dolu.' Leo korkusunun yavaşça eridiğini hissetti. Başını salladı ve küçük bir gülümseme verdi. 'Tamam,' dedi. 'Ben Leo.' Finn kıvrık yüzgecini salladı ve mavinin içinde yan yana yüzdüler.

Gökkuşağı renkli mercanların üzerinden yüzdüler. Pembe, mor, turuncu ve yeşil dallar suda sihirli ağaçlar gibi sallanıyordu. Minik balıklar girip çıkıyor, sarı benekli büyük mavi bir balık bir mağaradan bakıyordu. 'Vay!' dedi Leo. 'Burası su altı bahçesi gibi.' Finn sırıttı. 'Burası resif,' dedi. 'Birçok deniz hayvanının evi.'

Finn, Leo'yu bir deniz kaplumbağasının bitki yediği bir deniz çayırına götürdü. 'Bu Myrtle,' dedi Finn. 'Yıllardır burada yüzüyor.' Myrtle başını kaldırıp göz kırptı. Leo utangaçça el salladı. Myrtle, 'Merhaba, küçük,' dedi. 'Finn, bu oğlana resifimizi mi öğretiyorsun?' Finn başını salladı ve Leo orada olmaktan gurur duydu.

Finn, Leo'ya minik balıkların güvenlik için mercanlarda nasıl saklandığını gösterdi. Resifin denizin altında kalabalık bir şehir gibi olduğunu anlattı. 'Her canlının bir işi var,' dedi Finn. 'Temizlikçi balıklar büyük balıkların üzerindeki minik böcekleri yer, mercan da hepimize bir yuva verir.' Leo dikkatle dinledi, kahverengi gözleri merakla kocaman açıldı.

Sonra Finn biraz ciddileşti. 'Bazen insanlar okyanusta çöp bırakıyor,' dedi. 'Bu resife ve hayvanlara zarar verebilir.' Leo kaşlarını çattı. 'Bu hiç hoş değil,' dedi. Finn başını salladı. 'Ama yardım edebiliriz. Okyanusu temiz tutarsak resif sağlıklı ve mutlu kalır.' Leo bunu hatırlayacağına söz verdi.

Leo mercanların yakınında yüzen parlak bir plastik poşet fark etti. 'Bak!' dedi. 'Bu bir kaplumbağaya zarar verebilir.' Finn gülümsedi. 'Gözlerin iyi, Leo. Hadi onu alalım.' Birlikte poşeti tuttular ve güvenli bir yere taşıdılar. Leo yeni arkadaşına yardım etmekten mutlu oldu. 'Sen doğuştan bir okyanus koruyucususun,' dedi Finn. Leo'nun yüzü parladı.

Rüyada güneş batmaya başladı, suyu altın ve pembe ışıkla boyadı. Leo gitme zamanının geldiğini biliyordu. 'Keşke kalabilseydim,' dedi. Finn ona nazikçe dokundu. 'Her zaman geri gelebilirsin,' dedi. 'Ve unutma: köpekbalıkları arkadaştır, korkutucu canavarlar değil. Anlamak korkunun geçmesine yardım eder.' Leo başını salladı ve Finn'in yüzgecine sarıldı.

Leo kendi yatağında sıcacık ve mutlu uyandı. Resifi, kaplumbağayı ve Finn'in dostça gülümsemesini hatırladı. Artık köpekbalıklarından korkmuyordu. Kahvaltıda annesine rüyasını anlattı. 'Köpekbalıkları harika,' dedi. 'Ve onlar için okyanusu temiz tutmalıyız.' Annesi gülümsedi ve 'Bu harika bir fikir,' dedi.

O öğleden sonra Leo, Finn'in rengârenk resifin üzerinde yüzdüğü bir resim çizdi. Arkadaşlarına gösterdi ve 'Köpekbalıkları korkutucu değil. Tıpkı bizim gibi—temiz bir yuva ve arkadaş istiyorlar,' dedi. Arkadaşları kocaman gözlerle dinledi. Leo öğrendiklerini paylaşabildiği için gurur duydu.

Leo ailesiyle birlikte sahilde çöp toplamaya başladı. Küçük eylemlerin bile okyanusa yardım ettiğini biliyordu. Finn'i, Myrtle'ı ve resifteki tüm balıkları düşündü. 'Ben bir okyanus koruyucusuyum,' dedi kendi kendine. Ve parlak, meraklı gülümsemesiyle gülümsedi.

Gece Leo gözlerini kapattı ve bir okyanus rüyası daha görmeyi umdu. Yeniden Finn'le yüzdüğünü, yeni resifleri keşfettiğini ve daha çok deniz arkadaşıyla tanıştığını hayal etti. Başkalarını—ister köpekbalığı ister insan olsun—anlamanın dünyayı daha iyi bir yer yaptığını biliyordu. Ve mutlu bir kalple uykuya daldı.

Rüyasında Finn onu bekliyordu. 'Yeni bir maceraya hazır mısın?' diye sordu dost canlısı köpekbalığı. Leo güldü ve yanında yüzdü. Mavi suda yarıştılar, sallanan mercanların ve dans eden balıkların yanından geçtiler. Leo okyanusta her zaman cesur olacağını biliyordu, çünkü Finn gibi bir arkadaşı vardı. Ve bu her şeyi değiştiriyordu.